

MAGYAR NÉP

KÉPES HETILAP

Előfizetési árak:

Egész évre	-----	160 L.
Fél évre	-----	90 L.
Egyes szám ára	-----	4 L.
Bármilyen külföldre az évi előfizetés		250 L.

Főszerkesztő:

GYALLAY DOMOKOS

Szerkesztő:

PETRES KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Strada Baron L. Pop (volt Brassai-ucca) 5. szám.

Megjelenik minden szombaton.

Egész éves előfizető, ha előfizetését teljesen rendezte, ingyen megkapja gyönyörű könyvnaplárunkat és külön falinaptárunkat is.

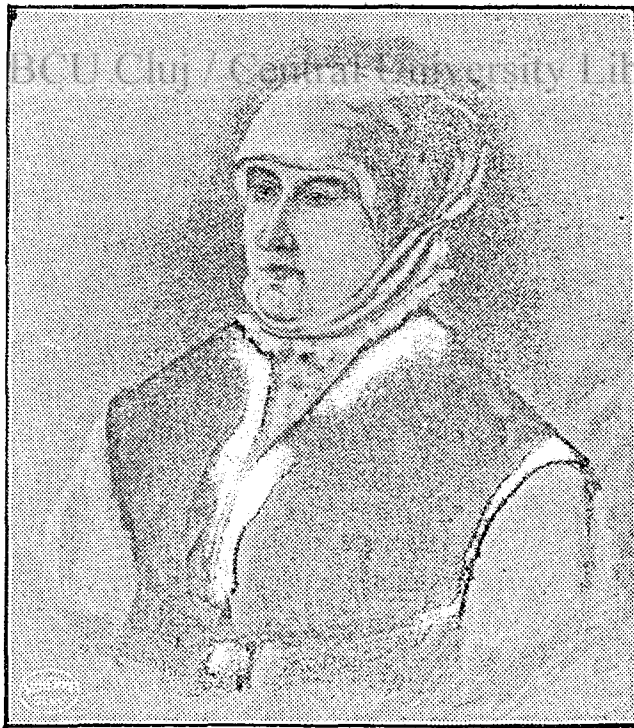
Lorántffy Zsuzsánna az erdélyi magyar asszony példányképe.

A szatmári „Lorántffy Zsuzsánna Egyesület” a napokban ünnepelte fennállásának 25 éves jubileumát. Az országos jellegű ünnepség reátereleti figyelmünket Lorántffy Zsuzsánna nagyszerű személyiségére, ragyogó jellemére és mélységesen keresztyén lelkületére. I. Rákóczi Györgynek, Erdély nagy fejedelmének volt hűséges hitvese, tehát fejedelemasszony volt címe és rangja szerint, de különösen az volt szíve és fényes lelki tulajdonságai szerint. Az erdélyi magyar történelemnek nincs egyetlen nőalakja sem, akiben tisztábban és gazdagabban virult volna ki az az igazi női eszmény, amelyre az „erdélyi lélek” évszázadokon át várt és amelyet évszázadok titkos lelki méhe táplált és alakított!

Lorántffy Zsuzsánna 1600 körül született és 1616-ban ment feleségül I. Rákóczi Györgyhez, aki 1630-tól 1648-ig Erdély dicsőségesen uralkodó fejedelme volt. Lorántffy Zsuzsánna igazi fejedelemasszony volt, aki hűséges támasza volt férjének, sokszor tanácsadója és jószelleme országos és világpolitikai dolgiban, nagykiterjedésű családi

birtokaiknak pedig igazi gazdasszonya. Igazi nagysága azonban ezeken a nagyszerű tulajdonain túl abban volt, hogy a hatalmat, a befolyást, a vagyont és a gazdagságot sohasem a

lott. Az életet és annak minden javait úgy nézte, hogy Isten azért adta, hogy azokkal egyedül az Ő dicsőségére sáfárkodjék. Vagyona nagy részét a sárospataki, a gyulafehérvári és más iskolák erősítésére és felvirágoztatására fordította. A legnagyobb anyagi áldozattól sem riadt vissza, amikor az iskolák fejlesztéséről volt szó. Korának legnagyobb tanítómasterét és bölcsét: Koménius-t Sárospatakra hívta s általa a sárospataki kollégiumot Európa egyik legkiválóbb iskolájává tette. Szegény iskolamesterek, papok, professzorok legjobb gyámolítójukat látták benne s nem fordulhattott hozzá senki közülök, hogy meg ne hallgatta és kérésüket ne teljesítette volna. Bár szíve mélyéig hű szolgálóleánya volt református egyházának, mégis gyulafehérvári udvarában a jezsuiták mindig szívesen látott vendégek voltak, akik nem győzték bámulni szépséges erényeit és az Isten igéjében való jártasságát. Magyarságához úgy ragaszkodott és arra oly büszke volt, mint csak nagyon kevesek, mégis 1657-ben Fogarason román nyelvű román iskolát

Lorántffy Zsuzsánna.

maga, vagy csupán családja érdekében használta, hanem elsősorban mindig embertársai, nemzete és anyaszentegyháza javára és virágzására. Egész puritán szép élete megragadó bizonyágtétel mellett, hogy semmit sem tulajdonított önmagának, de mindent Isten kegyelméből származónak val-

lafahehérvári udvarában a jezsuiták mindig szívesen látott vendégek voltak, akik nem győzték bámulni szépséges erényeit és az Isten igéjében való jártasságát. Magyarságához úgy ragaszkodott és arra oly büszke volt, mint csak nagyon kevesek, mégis 1657-ben Fogarason román nyelvű román iskolát

alapított s annak fentartásáról szeretettel gondoskodott. A gyulafehérvári udvara olyan volt, mint egy nagy jótékonyági intézet, ahol minden elhagyott szegény védelmet, segítséget, támogatást és meleg otthont és ételt kapott. Árvák, elhagyottak számára sok-sok kéz forgatta naponként a tűt, meg az ollót s mennyi szép arany és ezüstskófiomos urasztali terítő, takaró hirdeti ma is egész erdélyszerte azt a szakadatlan munkát, amelyet a fejedelemszony vezetése alatt végzett a gyulafehérvári palotában élő sok-sok előkelő és egyszerű, gazdag és szegény leány, meg asszony, évek hosszú során át. És a nagy fejedelemszony nagyszerű találékonysága nem csak munkára tanította és használta az udvarban élő leányokat, hanem élt a jó alkalommal s egymaga olyan nevelői munkát végzett közöttük, hogy ennek eredményei ma is messze tulszárnyalják a sok-sok tanerővel rendelkező nevelő-intézeteket.

Lorántffy Zsuzsánna ilyen nagyszerű életet élő hitéből fakadó élő, munkás szeretete által tudott folytatni. Hogy milyen erős, milyen élő volt az ő hite, azt különösen világosan mutatja az, hogy annyi szenvedés és sulyos próba között is meg tudta őrizni nagyszerű lelke békességét és összhangját. Meg kellett érnie dicső férje, kiváló tudós Zsigmond fia korai halálát s ami a legrettegetesebb volt: szemeivel kellett látnia Erdély rettenetes pusztulását, amelyet fia II. Rákóczi György fejedelem nagyravágása zuditott a kincses országra. Végül át kellett élnie fejedelem-fia tragikus halálát. És ő mégis ugyanaz a komoly munkás, imádságos szívű asszony maradt, aki volt s élete utolsó pillanatáig szolgálta nemzetét, népe javát és Isten di-

csőségét. Lorántffy Zsuzsánna tehát nemcsak a szeretet angyala volt, hanem az acélos evangéliumi hit hőse is. Méltó arra, hogy a szeretetnek és a hitnek szolgálatában, neve alatt egyesületek dolgozzanak s ezek

az egyesületek nevének hálaival adózzanak. Adózzon hálaival egész Erdély népe, mert Lorántffy Zsuzsánában az erdélyi magyar asszony örök példányképe ragyog!

Dr. Tavaszy Sándor.

Mit várunk Gyergyószentmiklóstól?

Küszöbön van a Magyar Párt idejéi nagygyűlésének határéje. Október 9–10-én fog a gyűlés egy kis székely városkában, Gyergyószentmiklóson lezajlani.

Minden öntudatos magyar embernek odaadó figyelemmel kell ennek a gyűlésnek a jelentőségét mérlegelnie. Kisebbségi életünk legfontosabb kérdéseit fogják ottan politikai vezető embereink megtárgyalni. Egyrészt számot vetnek azokkal a fordulatokkal, amiken az utolsó nagygyűlés óta átestünk, másrészt kijelölik azt az irányt, amelyen a közeljövőben haladnunk kell.

Sajnos — amint mi ismerjük a helyzetet — az utolsó hónapok történetéről szóló beszámoló nem lesz minden tekintetben örvendetes. A kormány, amelytől politikai egyezményünk értelmében méltán vártunk jóakaratot, egyre halogatja kisebbségi helyzetünk méltányos rendezését.

Ki a felelős csalódásainkért?

Ha felelősségről van szó, akkor mindnyájan felelősek vagyunk, mert mindnyájan vágytunk egy megértőbb kormányzatra, mindnyájan örömmel fogadtuk az igazságosabb elbánás kilátásait, mindnyájan résztvettünk a jobb idők reményeinek kovácsolásában. Elmondhatjuk, hogy politikai vezetők még nem voltak igazibb letéteményesei a közhangulatnak, mint a mi vezéreink akkor, amikor a néppárti kormánnyal

politikai megállapodásokat kötöttek.

De vajjon vezéreink részéről megtörtént-e minden, hogy a megállapodások valóra váljanak? Mi úgy látjuk és a látottakból jólélekkel azt a következtetést vonjuk le, hogy parlamenti képviselőtünk teljes odaadással dolgozott érdekeink védelméért. A bukaresti párttitkárság állandóan résen van, hogy az időszerű kérdések elintézésében eredményeket vivjon ki. A bizottságok minden kínálkozó alkalmat felhasználnak, hogy a minisztereket jobb belátásra bírják, a párt elnöke, gr. Bethlen György pedig igazán hősiességgel fáradozással igyekszik a politikai egyezménynek érvényt szerezni.

Ha nehezen megy a dolog, azért nem a mi embereink a hibásak, hanem hibás a politikai szellem, amely az akadályok és gáncsvetések elképzelhetetlen fogásaival állja útját jogaink érvényesülésének.

Méltánytalan és igazságtalan dolog volna tehát vádakkal és szemrehányásokkal illetnünk politikai vezéreinket, akik amugy is kétszeresen szenvednek a magyarság nehéz keresztje alatt.

De ilyesméről — hála a magyarság igazságos érzületének — nincs is szó! Élénk tanubizonyossága ennek az a mozgalom is, amely az utóbbi hetekben a Magyar Párt kebelében megindult. Ennek a mozgalomnak vezetői — nevezzük őket bels-

ellenzéknek — értekezletet tartottak és javaslatot nyújtottak be a párthoz bizonyos kérdések megtárgyalására. A javaslatnak a pontjaiból megnyugvással állapítjuk meg, hogy még a szigorubb bíráló sem érinti a párt célkitűzéseit, sem a célok megvalósítására követett eljárást. A kivánságok inkább akörül mozognak, hogy a párt szervezetét — a szerzett tapasztalatok alapján — át kell alakítani és módot kell nyújtani arra, hogy a társadalom minden rétege részt vegyen a munkában s így természetesen a felelősség hordozásában is. Olyan kivánságok ezek, amelyekkel a pártvezetőség is egyetért és így a belső megmozdulás erőgyarapodást fog jelenteni.

A közhangulatnak ilyen állapotában mit várunk tehát a gyergyószentmiklósi nagygyűléstől?

Nem várunk és nem várhatunk egyebet, minthogy annak tanácskozásai során helyzetünk őszinte színekben föltáruljon, a különböző felfogások egybesimuljanak és a magyar egység, összetartás új biztosítékokat nyerjen. A jogainkért való harc nemsokára fokozottabb mértékben fog megindulni a parlament küzdő porondján. Várjuk, hogy politikai vezetőink a jövődő harcok megvívására és a megpróbáltatások elviselésére a közbizalom melegségéből új erőt merítsenek.

Figyelem!

1927. évi gyönyörű könyvnap-
árunkat és külön falinaptárunkat
teljesen díjtalanul november
folyamán csak azok az előfize-
tőink kapják meg, akik addig elő-
fizetésüket 1926. dec. 31-ig bezá-
rólág egészen rendezték.

KÜLFÖLD

Paneurópa. Ez a görög szó — jelentése szerint teljes Európa — azt a törekvést jeleníti, mely Európa nyugati műveltségű népét, tehát az oroszokon kívül valamennyit, egy testvéri közösségbe akarja olvasztani. A törekvés megteremtője és leglekezebb képviselője az osztrák Coudenhove Kalergi gróf, akit bizonyára az angol-szász népnek már meglevő s a délamerikaiaknak a bevégezethez közel levő egysége vezetett arra a gondolatra, hogy a kétségtelenül egymásra utalt s a szláv veszedelemtől súlyosan fenyegetett európai népek egységes megszervezésére törekedjenek. A védekezésen kívül minden újabb háború elkerülése végett is a leggyorsabban megvalósítandónak tartja eszméjét, mely az *Európai Egyesült Államok* ban nyerné meg politikai szervezetét. Az eszme hívei már társaságot alkotnak és ez a társaság nemrégiben népes gyűlést tartott Bécsben, melyen komolyan tárgyalták az európai népek testvériségének megteremtésére alkalmas módokat.

Kétségtelen a gondolat magaslatos volta és minden elismerésre méltó, akik az európai élet mai áldatlan helyzetében önfeláldozással s nemes buzgalommal munkálják az egymás nélkül megélni nem is bíró európai népek testvéri közösségét. Sajnos azonban, kevés kilátás van ennek a szép munkának közeli eredményére. Még sokkal nagyobbak a népek közötti ellentétek, a féltékenység, a gyűlölet, mintsem hogy közel megvalósulása a célnak valószínű lehetne. De azért, előbb-utóbb meglesz ennek a munkának is a kellő hatása.

Az eszme romániai barátait Tholdalaghy Mihály gróf képviselte a gyűlésen.

A német-francia viszony. A Stresemann német külügyminiszter geníi beszéde nyomán keletkezett vihar még nem csillapodott le. Poincaré is megszólalt, harározottan hangoztatta a francia államnak a német hadikárpótláshoz való jogát. A francia és belga sajtó pedig újra felelevenítette a háborúért való felelősség már-már eltemetett kérdését, kifejezve, hogy a köztársasági Németországnak a Népszövetségbe történt felvétele távolról sem szünteti meg a császári Németország felelősségét a háború felidézésének bűnében. Egyébként azonban Franciaországban is kiemelik a két or-

szág együttműködésének szükségességét. Ezért jogosúnak látszik egyes angol lapoknak az a felfogása, hogy az egész kavargás valójában csak a túlérzékeny francia lélek megnyugtatására való.

Cáfolat, amely megerősít. Francia újságok a napokban többször adtak hírt egy közeli angol-olasz szerződés megkötéséről. Most angol részről megcáfolják ezt a híradást azzal, hogy a két állam viszonya olyan jó, hogy semmiféle szerződéssel sem lehet már jobb. Így a csáfolat tulajdonképpen megerősítés.

A Népszövetség köréből. A Népszövetség heidek ülészaka bezárult. Nincsics szerb külügyminiszter az ülészak elnöke, a befejezési jelentő beszédében legnagyobb jelentőségű eredménynek Németország felvételét nyilvánította, valamint azt, hogy a leszerelési bizottság most már tágabb keretek között és nagyobb részletességgel dolgozik feladata megoldásán és ezért közeli időben össze fogják hívni magát a leszerelési konferenciát.

Orosz-litván szerződés. Az orosz szovjet s a litván kormány semlegességi és döntőbíróági szerződést kötöttek. Ennek lényeges tartalma szerint a két állam rajtuk kívül álló államok támadásai esetén semleges marad és egymás ellen gazdasági vagy pénzügyi bojkotban sem vesz részt. A szerződést általában úgy magyarázzák, hogy az Lengyelország ellen szól.

Az angol bányász sztrájk. Erről a témáról már rég nem írtunk és befejezését most sem jelenheljük. A sztrájk még nem halt meg, de haldoklik s egyre közelebb van a végéhez. A munkások közt folyton szaporodik a sztrájktrórk száma s a még sztrájkban maradtak a jövő héten fognak dönteni a kormány közvetítő javaslatáról. Ha ezt elfogadják, hivatalosan is vége lesz a sztrájkoknak, amely már 170 napja tart.

Primo de Rivera — kolostorban. Spanyolországból az a hihetetlen hír jön, hogy Alfonz királynak harározott szándéka az alkotmányos kormányzás visszaállítása, ami természetesen Primo de Riverának, a mindenható diktátornak bukását jelenti. A híradások tudni vélik, hogy a diktátor bukása után kolostorban fogja levelezekelni bűneit.

Előfizetőinkhez.

Hátralékos előfizetéseink tájékoztató meglevelézéseinek sok panasztés szemrehányást kapunk azért, hogy az előfizetési díjat a múlt év folyamán belépett előfizetőknél is az idel 160 L-es áron számoljuk el. Mivel annakaszenieszménynek érdekében, amelyet a „Magyar Nép” képvisel, s amelynek mi is csak szerény és alázatos szolgálai vagyunk, előttünk mindenek fölött áll olvasóink szeretete és meglegedése, legyen szabad e kérdésben áldozatos lélekből fakadó méltányosságukat és belátásukat kérnünk. Emlékeztetjük minden olvasónkat idei 28 ik számunk, 343 344 ik oldalain írott sorainkra, amelyekben feltárjuk nehéz helyzetünket s indokoljuk a lapárfelemelésének szükségességét. E lépés elől épen azért nem zárkozhattunk el, mert nem nézhetjük volna ölbetett kézzel egy olyan lap elbukását, amely ma már 18000 magyar testvérünk olvasmánya, erdélyi magyar művelődésünk mindennapi kenyere. Hisz nem a mienk e lap, hanem az erdélyi magyarságé, 18.000 olvasónké, mienk belőle csak a fenntartás szakodatlan küzdelme és idegsorvasztó gondja, mi lesz tehát e labból, ha épen olvasói hagyják cserben? Elégre könnyű mindenkinek megértenie, hogy mi a múlt év folyamán nem tudtuk előre az azóta bekövetkezett 32 százalékos áremelkedést nyomdai munkában és papírárakban, s így utólag voltunk kénytelenek a lap árát úgy változtatni, hogy az előállítási áránál is olcsóbb ne legyen, ami biztos bukásra vezetett volna. Meg aztán tegye minden olvasónk a szívére a kezét és mondja meg őszinte lelkére, hogy a „Magyar Nép” 52 száma, gyönyörű könyvnapjára és falinaptára egy évre 160 L-ért valóban olyan drága? Szükkeblőséggel ne gyöngitse tehát senki a „Magyar Nép”-et,

e drága kulturkincstünket, hanem hozza meg érte parányi magyar adóját a magyar becsületért zokszó és panasz nélkül úgy, mint a fogarasmegyei kovácmester előfizetőnk, aki így irt hozzánk: „Szégyeném magam, ha egy évben két patkó drát nem tudnék áldozni az édes magyar szőért és becsületért!” — Egyebiránt, ha valaki ezek után is ragoszkodik szerzett jogaihoz, azt természetesen készséggel elismerjük vagyis ha 1925-ben évközben (például szept., okt., nov. és december hónapokban) 100 L el előfizetett egy évre, ezt az előfizetését egy évi időre 100 L-el valóban eljogadjuk, ha pedig 1926 ra július 31 előtt beküldött 130 L-t, ezt az előfizetést is elismerjük 1926. dec. 31-ig bezárólag. A felemelt díjat az előfizetőktől csak kérjük, de nem követeltük, az fizesse meg, aki nehez helyzetünket méltányolva szíve és lelke szerint nem sajnálja a „Magyar Nép”-től az évi 160 L-t. Ha igen, tekintse kérő levelünket tárvonalannak.

Magyar testvéri szeretettel:

Cluj—Kolozsvárt, 1926. évi okt. hó 1-én.

Ugron István elnök és Dr. Balázs András, Dr. gróf Bethlen György, Dr. Drechsler Béla, Gyallay Papp Domokos, Dr. György Lajos, Dr. Imre Lajos, Dr. P. Jánossy Béla, Kovács Kálmán, Dr. Nagy László, Petres Kálmán, Torday József és Dr. Vékás Lajos mint a „Magyar Nép” kiadóbizottságának tagjai.

H I R E K

Húsz éves püspöki jubileum. Boromisza Tibor szatmári róm. katolikus püspököt húsz évvel ezelőtt, 1906 október 7-én iktatták be méltóságába. Ezt az évfordulót nagy melegséggel ünnepelték meg a főpásztor hívei. Ma három ország területén élnek azok, akik egykor a püspök atyai gondjait élveztek. Az ünneplésben, amellyel az ősz püspök személyét illetik, összedobban a szatmári püspökség minden hívének a szíve.

Felekezeti tanítók küldöttsége. Sulyos sérelme a felekezeti tanítóknak, hogy a román állam nem folyósítja számunkra azt az államszegélyt, amely a törvényesség és igazság szelleméből kifolyóan őket megilletné s amelyet a régi magyar államban a román felekezeti tanítók természetüleg élveztek. Nyolc év telt el az új állami berendezkedés óta s a tanítók ma is mostoha gyermekei az államnak. A választási paktumok egyik alapvető követelése volt a tanítók és tanárok államszegélyének rendezése, a melyet a teljesítendő pontozatok közé iktattak. A paktum megkötése után a többi megállapodások mellett ez a kikötés is teljesítetlen maradt. A tanítók érthetően ideges türelmetlenséggel várják méltánvosügyük rendezését. A napokban küldöttséggel járultak a Magyar Párt elé, ismételen a pártvezetőség figyelmébe ajánlották az államszegély minél gyorsabb folyósítását. Bethlen György gr. elnök megnyugtató kijelentésekkel bocsátotta el a tanítókat.

Tovább tart a természet háborgása. Múlt számunkban írtunk annak az iüéletidőnek a magyarázatáról, amely a föld egyes pontjain végez szörnyű pusztításokat. A pusztítás azóta is folyik. Trieszt városát és környékét rémes szélviharok dulják, Amerika tengerpartjain újabb orkánok vannak, Bécs környékét nagyerejű földrengések nyugtalanítják. — Ugy látszik, a természet háorgásának állandóbb okai vannak, amelyeket múlt számunk cikkének tudós írója, a nap rendez.

Asszony, ki rászédte férjét. Pál Dénes úbódi lakos 2000 dollár erejéig pert indított felesége, Demeter Ilona ellen, aki jelenleg is

Amerikában van. A férj előadása szerint együtt voltak kint Amerikában, ahol 4000 dollárt takarítottak meg s ezt egy bankban helyezték el. A férj visszajött Amerikából, úgy volt, hogy a felesége is követni fogja, de bizony ott maradt. Közben a férj fellelése szerint az asszony felvette már a betétet s amivel ez közös kereset volt, visszaköveteli a felét. A per kimenetele nagyon kétes, mert a feleség ismeretlen helyen tartózkodik Amerikában.

Tisza István emléke. A forradalom hősi áldozatának, Tisza István grófnak az emlékezete mind nagyobb mértékben foglalkoztatja Magyarországot lakosságát. A debreceni egyetem tudvalevően Tisza István — egyetemnek nevezték el. Ennek az egyetemnek nagyszerű felszerelését most fejezték be és a zárókövetéle alkalmával Tisza szobrát is nagy ünnepek között leplezték le. A magyar közvéleményt most is rendkívül i gálja az a körülmény, hogy voltaképpen hogyan is történt Tisza István meggyilkolása, kik voltak a gyilkosok. Budapesti hírek szerint a bíróság ezt a kérdést újra vizsgálat tárgyává fogja tenni.

Nagy tüzek a Regátban. Bakó és Husi moldvai városok óriási tüzkárokat szenvedtek az utóbbi időkben. Most arról veszünk hírt, hogy Vaslu és Galac városokban is nagy tüzek pusztítottak. Az oltást nagyon megnehezítette az a körülmény, hogy a városok házai között sok a faépület, a vízvezetékek pedig nem működnek rendesen.

Alig tudjuk elhinni! Egy hírt olvasunk az egyik vidéki lapban, amelynek valóságát alig tudjuk elhinni. A hír a következőképpen hangzik. Gyulakuta községben meggyuladt a Döngölő Mihály iszállója. A hatalmas lángok gyorsan segítségre indították a szomszéd falvaknak, Kelemeitkének és Havadtőnek lakóit, száguldvá siettek fecskendőkkel a tűz eloltására. Szükség is volt rájuk, mert a gyulakutaiak egyáltalán nem álltak ki falusfelük avainak oltalmazására, lakásukba zárkóztak és nem törődtek a szerencsétlen ember sorsával. Csupán a csendőrség közbelépésére jelentek meg néhányan a tűznél. Micsoda gonosz lélek szállta meg a falu népét, hogy így viselkedett? Nem értjük a dolgot és elhinni is alig tudjuk.

Sulyos adóterhek lejték életbe a kormány. A pénzügyminiszterium a jövő évi költségvetést elkészítette és szerint 29 milliárdról 42 milliárdra emelkednek a jövő évben az ország

kiadásai. A többletet földadóból és házadóból akarják fedezni, s ezen adónemek megváltoztatása végett törvényjavaslat készül. A kormány ismét megbolygatja a luxusadó és forgalmi-adó beszédési módját. A forgalmi adóra nézve az a kormány terve, hogy azt közvetlenül a termelőktől szedik be és így a felesleges aprólékos munka elkerülhető legyen. *Emelni fogják az örökösdesi adót és általában az illetéket, valószínűleg a bélyegadók is emelni fogják.*

Csatorna a Duna és Tisza folyók között. Magyarország pénzügyei annyira rendbe jöttek, hogy a külföldi tőke örömmel keresi az elhelyezkedést a magyar pénzpiacra. Kölcsönöket ajánlanak föl Magyarországnak, nagy vállalatok alapítására tesznek ajánlatokat. Egy hatalmas német bankcsoport most arra akar vállalkozni, hogy csatornával köi össze a Duna és Tisza folyókat. A csatorna Dunaharasztnál ágaznék ki a Dunából és Csongrádnál ömle-
nék a Tiszába Hosszúsága 134 km. lenne. A csatorna hajózható volna, 120 ezer hold föld öntözését tenné lehetővé és óriási erejű villamos-
áram fejlesztésére nyújtana lehetőséget. A német bankcsoport tárgyalásai nagyon kedvező kilátások közt folynak.

A gyermek szive. Vetük az alábbi megható sorokat: *Kedves Szerkesztőség!* Egy első elemista, 10 éves kis tanítványom állít be a plebánia irodába. „Gyűjtöttem — Plebános Ur — a szegény magyar-
lónaiaknak. Gyűjtöttem 1035 lejt, mert apuka otthon olvasta a „Magyar Nép”-ből, hogy a szegény községet az árvíz elpusztította”. Meghatottan nézem át a gyűjtőívét és nyomorgó fajom ezernyi sebe jajdul fel lelkemben. Ha mind ilyenek lennénk, ha mindnyájan szeregni tudnánk... *Csiby Pál* kis tanítványomat, mert ő nemes gyűjtő, — homlokon szeretném csókolni. Itt küldöm az összeget igaz tisztelettel nyilvánításával. Ditró hodos 1926. jul. 24. *Kajtsa László*, plebános.

Nyulós kenyér. A kenyér akkor szokott nyulóssá válni, ha csirás, vagy nedves gabonából való lisztből készült, vagy ilyenek vannak keverve a liszt közé. A lisztet alaposan ki kell szárítani s a kenyér nem lesz nyulós.

Aki százegy éves korában is válik. Kaliforniában egy százegy éves ember most adta be a válókerepetet hetedik felesége ellen. Az öreg két évvel ezelőtt vette el legutóbbi fe-

leségét, azonban nem volt vele megelégedve, mert nem találta elég szorgalmasnak és elég megbízhatónak. Mikor a százegy éves embert megkérdezték, hogy nem nősül-e meg még egyszer, mosolyogva felelte: „Nem lehet tudni.”

Borbély, mint kocavadász. Egy városka első borbélyja az egyik őszi vasárnap délután elhatározta, hogy leteszi a szappanhobos csészét és elmegy vadászni a közeli edőbe. Ki isült az egyik tisztásra és addig várta a vadat, mignem elaludt az egyik hatalmas tölgyfa tövében. Egyszerre azonban csak zajt hall az egyik bokor mögül, nosza, kapja a puskáját és oda löv, mivel azt hitte, szarvas van a közelben. Alig, hogy eldördül a lövés, kétségbeesett hörgés verte fel az erdő csendjét, majd rögtön utána éktelen káromkodással egy ember ugrik ki a bokorból, mivel tudniillik a jámbor borbélymester golyója nem szarvast, hanem tehenet talált. A vasárnapi vadász felcsapott borbély most azután fizethet — a zsákmányért.

Szappan, amely a fán terem. Közép- és Dél-amerikai sűrű erdeiben van egy fa, a szappanfá; körülbelül 10 m.-re nő meg, fehéres kérgű, ágait messze szétterjeszti, levelei 3—4 páruak, gyümölcse pedig fényes, mintha firnájsszal volna belakozva. Ezek a simahaju, gömbölyű gyümölcsök, amelyekből egy idősebb fán 100 kg. is megterem, kívülről sárgászöldek vagy barnák, belül sötétbarnák és egy olajszerű folyadékot tartalmaznak. Emé gyümölcsből azután a benszülöttek víz vagy alkohol segítségével kivonják a szaponin nevű anyagot, melyet ruhatisztításra használnak. Ez a szappan sokkal jobb, mint a nálunk készített szappan, előállításai költségei is csekélyek.

Kincstűró disznó. Egyik közlelő számunkban megemlékeztünk arról a szoborról, amelyet egy németországi lutheránus hitközség emelt egy sótelepet kítűró disznónak. Most egy olvasónk közlése alapján annak az esetnek párját írjuk meg, még pedig a mi szép Erdélyünkben. A besztercenaszód megyei Dipse községben történt a múlt évszázad második felében, hogy a szász-lutheránus egyházközség legelőjén egy disznó kitért egy nagy fazék aranypénzt, amiből azután ugyancsak templomot építettek a derek dipsei szászok, megemlékezve a kincs találójáról is, kinek alakját a templom egyik külső gyámszlopán kifaragatták, örök emlékezet okáért.

MŰVELŐDÉSI MOZGALOM.

Érszöllős előhaladása. Szilágy-megyénekekisközségijambor, istenfélő református nép lakja, amelye gymást szeretve halad előre a közreművelődés útján. Vezető emberei Nagy Lajos ref. lelkes és Balogh Gáspár tanító fáradozásait siker koronázta: az egyház tulajdonát képező helyiségben pompás színpadot rendeztek be, amelyet augusztus 29-én adták át a műkedvelő gárdának. A műsoros estén nagy sikerrel szerepeltek: Kun László szavalással, a *Süketek* című vígjátékban: Kun Mariska, Maróthy Irén, Maróthy Elza, Klein Jakab és Körmeny István. A *Politika* című dialogban: Csokmay Vilma és Bódis Kálmán. *Fogadás* című monológot szavalta: Körmeny István. *Ködkirályfi* című komédiában játszottak: Balogh Böske, Maróthy Zoltán, Maróthy László, a *Borura derü* című dialogban Maróthy Elza és Diószeghy Károly. Az előadásnak anyagilag is meglepő szép sikere volt.

A szalacsi műkedvelő ifjuság szept. 12-én a „Hangya” szövetkezet 10 éves fennállása emlékére műkedvelő előadással egybekötött táncmulatságot rendezett. Előadták: 1. „Siófokra megy a hajó” Gál Ferenc-től. Énekelte az ifjusági énekhar. 2. „Férjhez menjek?” Előadta Kuli Jolánka. 3. „Táncos Feri fogsága”. Előadták: Rác Margitka, Rác Juliska, Szolák Térés, Balaskó Ede, Bódi Pál, Diószeghy Károly és Kuli László. 4. „A cigány”. Előadta: Facsar Gyula. 5. „A politika”. Előadták: Szabó Nellike és Rác Gyula. 6. „Tót monológ”. Előadta: Szabó Vilmos. 7. „Borura derü”. Előadták: Rác Margitka és Diószeghy Károly. 8. „Cigány végrendelet”. Előadta: Nagy Imre. 9. „Összekevert család”. Előadta: Diószeghy Károly. A szereplők mindegyike tanujelét adta tehetségének, ami a néző közönség tetszését váltotta ki. A jövedelem fele a szövetkezeté, másik felén pedig a róm. kath. és ev. ref. egyházak osztottak. Rendező Bódi Pál borbély mester volt, ki már többször is kivált a rendezésben és a színpad megépítésében.

Műsoros estély Székelykocsárdon. A székelykocsárdiak meghívására a felvinci dalárda f. évi aug. 29-én a székelykocsárdi ref. iskola helyiségében műsorral egybekötött estélyt rendezett. Az estély a dalárda szereplésével kezdődött, mely különböző népdalokat adott elő álta-

lanos tetszés közepelte. Nagy István ügyesen előadott monológgal jó hangulatra keltette a közönséget, mely után a műkedvelői társaság előadta Erdélyi József „Leánykérő” egyfelvonásos népszínművét. A szereplők valamennyien igyekeztek feladatuk megoldására. Nagy Marika énekeiért, Jakab József pedig ügyes előadásáért gyakori tapsot kaptak. A betanítás érdeme Horváth Ede karnagyé. Az estély anyagilag és erkölcsileg fényesen sikerült.

MEZŐGAZDASÁG.

Hogy adjuk el a heremagot?

A lóhere és lucernamag vásárlása, bár a legtöbb helyen még csépeletlen volt a termés, még szeptember hófolyamán megindult. Az idei vásárlásokra ép úgy megalakult a kartell, amint az előző évekre, amikor az eladással, siető pénzben szűkölködő gazdaközönség 35—38 L. kg. kenti áron dobta el magától a termést, míg a későbbi 60—70 leies árakat. Az eladással siető gazdákat az idén megint súlyos milliókra menő veszteség fogja érni a kartell terveinek ismerete nélkül.

Az Erdélyi Gazdasági Egylet Növénytermelési szakosztálya e hó 4-én tartandó ülésében e kérdéssel is foglalkozni fog. A Szakosztály célja tájékoztatni a gazdaközönséget a teendői felől és a lehetőség határáig megvédeni a termelőket veszteségeiktől.

Az idén 40 leivel beinduló árak már is helyenként 55 leig emelkedtek. Amint érzi a kartell, hogy az árak esetleg gyorsan javulnak, mindjárt gondoskodik a termelőknek az ügynökeik és egyes lapok útján való megijesztéséről. Most például jelszó gyanánt kiadták, hogy a heremag árak a külföldön estek és ismét 45 lei alá nyomták az árakat. Ha a ráijesztés nem használ, a vásárlásokat egy-két hétre beszüntetik, míg a vihar elül, amikor újabb kedvező szelekkel indulhatnak bevásárló körútra.

Tudnia kell Erdély gazdaközönségének, hogy az erdélyi heremag Európaszerte ismert elsőrendű minőségű. Különösen a Háromszék vidéki magvak a legkedveltebbek. Aki a legjobb minőségű erdélyi heremagot akarja megvásárolni, annak meg is kell fizetnie azt. Ha a kor-

mány tavalyelőtti színvonalra szorítja le vám- és közlekedésügyi politikájával a gabonaárakat, ott kell utat törnie a termelőnek a megélhetéshez, ahol lehet. A heremag megbírja az 50—60 leies kezdő árakat az idén, a termelőknél mulik, hogy kitarítsanak ezek mellett az árak mellett. A kartell nyomása reánk most előny, mert ezzel egy közös szervezetbe fogja az érdekelteket préselni és lehetővé teszi az érdekek védelmére szükséges szervezkedést. A fő, hogy a küzdelem ne vegye el a termelők kedvét, hanem erőteljes munkára acélozza az izmokat a közös cél érdekében. *Török Bálint.*

Ne hagyjuk gépeinket! Olyan hírek jártak be a lapokat, hogy a kormány el akarja venni a gazdaköröktől is azokat a gazdasági gépeket, amelyeket annak idején a magyar kormánytól kaptak, vagy annak támogatásával szereztek be. Tájékoztatásul közöljük, hogy ez ideig még ilyen intézkedés nem adatott ki. A kúspárosoktól elvették ugyan az államsegéllyel beszerzett gépeket, de csakis az olyanakat, amelyek hosszabb lejáratu kölcsönre adtak és az amortizáció ideje, vagy azon idő, amelyre használatra kölcsön adattott, — még nem járt le. Ne engedjék magukat gazdaköri vezetőink téves információk alapján félrevezetni, hanem felelőségük tudatában őrizték meg a gazdakörök gépeit a köz javára.

Az aradvidéki cukorrépa-termelők október hó 15 ikén tartják meg Aradon a vármegyei Gazdasági Egylet ülésében szervezkedő gyűlést. Az előkészítő munkálatoknak a Cukorrépa-termelők Szövetségével való megbeszélése céljából Alföldy Pál, az A. G. E. igazgatója Kolozsvárra utazott. Az új szervezet ügyrendjét, a jövő évi termelői szerződés pontjait és egyéb aktuális kérdéseket megbeszélve összeállították már az ülés tárgysorozatát is. Reméljük, hogy az aradvidéki termelők a helyzetet felismerve meg fogják ragadni az alkalmat az erők egyesítésére és e törekvésben a vezetőket minden irányban támogatni fogják. Az új egyesülésben nemzetiségre való tekintet nélkül részt vesznek román, magyar és sváb termelők egyaránt. A szövetség központja részéről a gyűlésen Lázár Simon szövetségi elnök és Török Bálint szöv. előadó fognak részt venni.

A községi legelők kezeléséről és használatáról szóló földmiveltésügyi miniszteri rendelet magyart

nyelvű fordítása megrendelhető 10 lelei beállításával az Erdélyi Gazdasági Egylet titkári hivatalánál.

Kivételi hírek. Az erdélyi gabona- és terménykereskedelem az utóbbi hetekben ismét élénkebb tevékenységet fejt ki. Különösen egyes cikkek iránt érdeklődik a külföld. Elsősorban a diópiacra fejlődött ki nagy forgalom. Franciaországban ugyanis, — amely a világ diószükségletének több mint a felét fedezi — a jelenlétek szertint rossz az idei diótermés és ezt a hiányt elsősorban a romániai, illetve erdélyi dió hivatott pótolni. Erdélyben évtizedek óta nem volt sem mennyiségileg, sem minőségileg olyan kitűnő termés, mint az idén. A dió verését a legtöbb helyen már be is fejezték és a külföldi cégek képviselői vásárlásaikat már meg is kezdték a termelőknél. Minőségileg jól sikerült az idén Romániában a sörárpa- és a lencse-termés is. A sörárpából eddig a német és osztrák gyárak vettek nagyobb tételeket, a lencse iránt pedig elsősorban Budapest és Bécs érdeklődik. Ezekből a cikkekből és a zabból is még jelentékeny exportfelelgekkel rendelkezik Románia.

P I A C.

Gabona.

A gabonapiacra búzában a hangulat szilárdabb, bizakodóbb. Míg a múlt héten Kolozsváron 750—760 lejes árban sem akadtak vevők, addig most már 800—810 lejt is fizetnek 77—78 kilogram fajsúlyú búzáért. Az ármeikendést csak részben okozta a lej kisebb esése, inkább az, hogy a felhozatal és az új eladási ajánlatok csak nagyon gyérek és a malmok is megkezdték a be- vásárlásaikat a nagykereskedelem útján, holott eddig a piacon vásárolhattak jóval olcsóbban. Az árpa is szilárdabb, a kínálat tartozkodik. Ár ab erdélyi feladóállomás 460—480 lej, rozs 600 lej, zab rendkívül lanya, Erdély belsejében 450 lej, kukorica ab erdélyi feladóállomás 550—560 lej, prima búkköny 580—600 lej ab feladóállomás.

Állatárak.

Az állatpiacon a forgalom kissé élénkült. A külföldi piacokat mostanság azonban Lengyelország és Olaszország hódítja el rendre a romániai kivételről.

Gyulafehérvár. Felhajtás 3000 darab, ebből 1500 darab vörös és fehér ökör. Minőség, valamint kereslet közepes. Elkelt 100 darab beállítani való ökör belföldre és 20

darab vágóexportra Bécsbe. Legjobb beállítani való ökör kilóját 18—20 lelei fizették. exportárut 24 lelei, első-rangu belföldre való vágó ökör és tehenért csak 18 igásmarháért 20, növendékmarháért 15—16 és bivalyért 12—24 leit kg. élősulyban,

Gazdasági kérdések a Magyar Párt gyergyói gyűlésén.

A Magyar Párt központi irodája kibocsátotta a közgazdasági szakosztály meghívóját az október 9-iki gyergyószentmiklósi gyűlésre, mely az országos pártkongresszus előtti napon fog végbe menni. A tárgysorozat a következő: 1. A mezőgazdasági termelés. Előadó: Molnár Imre gazdasági egyesületi titkár. 2. A gabona és állatkereskedelem akadályai, az agrárvámok, a mezőgazdasági adóügy, a mezőgazdasági kamarák. Előadó: Török Bálint, az Erdélyi Gazdasági Egylet titkára.

3. A mezőgazdasági szakoktatás. Előadó: Lázár László földbirtokos. 4. Az agrárreformmal kapcsolatos és még megoldásra váró kérdések. A belt-lkek kisajátításának kérdése. Előadó: Szász Ferenc dr. földbirtokos. 5. Az erdélyi magyarság mezőgazdasági organizációjának kiépítése. Előadók: Nagy Endre dr. és Orbán Balázs.

6. A mezőgazdasági hitel. Előadó: Bárdos Péter. 7. A gazdasági hitelszövetkezetek szerepe és feladatai. Előadó: Ferencz József dr., a Gazdasági Hitelszövetkezetek Szövetségének alelnöke. 8. A telepések kérdése. Előadó: Tornyai Gyula dr. szenátor.

9. Az erdőgazdaság problémái. A csikmegyei magánjavak. Előadó: László Dezső dr. képviselő.

10. A szőlőgazdaság, bortermelés és borértékesítés. Előadó: Koczó Jenő képviselő.

11. A kereskedelmi és iparkamara. Előadó: Szakács Péter szenátor, volt iparkamarai titkár. 12. A magyar iparosztály megszervezése. Előadók: Szabó Károly asztalosmester és Szabó Béni s. úcsmester. 13. Az ipari szakoktatás kérdése, az ipari tanoncotthonok. Előadó: Csiszár Lajos. 14. A koniármunka elleni védekezés. Előadó: Részeg Viktor ipartestületi titkár. 15. A nagyipar és a vámpolitika. Szállítási nehézségeink. Az ipari hitel. Előadó: Lakatos Sándor dr. 16. A munkakamaráról alkotandó törvény. Előadó: Weisz Sándor dr. képviselő.

17. A pénzügyi válság. Előadó: Gyárfás Elemér dr. szenátor.

SZÖVETKEZET.

Beszámoló a hitelszövetkezeti verspályázatáról.

Már több ízben szóvá tettük a Magyar Nép hasábjain azon gondolatot, hogy a szövetkezeti eszmét már a fejlődő gyermeki lélekbe bele kell oltani, mert amíg egyrészt a szövetkezeti eszmével emberbaráti gondolatot viszünk a gyermeki lélekbe, ugyanakkor a szövetkezet révén takarékosagra és gazdálkodásra neveljük. Ettől a gondolattól áthatva *Dávid Sándor* a Nagyzerindi Hitelszövetkezet elnöke a „Magyar Nép” hasábjain is közölt pályázati felhívás értelmében 2000 leji pályadíjat tűzött ki egy versmegírására, melynek tárgya és célja volna a szövetkezeti eszme terjesztése a gyermekek között. A pályázati hirdetés legalább is számbelileg fényes eredménnyel járt, amennyiben 35 drb. pályamű érkezett be.

A Szövetség a beérkezett pályaművek megbírálására Dr. Kristóf György egyetemi tanárt és Gyallay Domokost a „Magyar Nép” szerkesztőjét kérte fel, akik szívesek voltak a beérkezett pályaműveket a legodosabban megbírálni.

A bírálatot teljes szövegében nem közöljük, csak annak lényegét imer- tejük, amikor megállapítjuk, hogy a pályázati feltételeknek minden tekintetben egyik beérkezett mű sem felel meg, amennyiben a beérkezett versek nem számolnak azzal, hogy a versnek a gyermeki lélekhez kell szólania és hogy a szövetkezetről kell valami kifejező, az elmébe vé- sendő rövid és velős igazságot mon- dani.

Mindazon által a bírálat különö- sen négy verset emel ki, amelyek ha nem is felelnek meg minden tekintetben a pályázati feltételeknek, mégis jutalomra érdemesnek találtnak. Ezek pedig a következők: „A föld és magas ég, erő és szövetség” jel- ligéjű versek közül a III. számú, mely a szövetkezés általános eszméjét jól csengő magyarsággal és friss erővel fejezi ki. A jutalma 800 leji.

„Szeresd a földet” jellegéjű vers, mely eléggé szemlélteti a szövetke- zeti gondolat lényegét, csak kár, hogy elvont fogalmakkal. Jutalma 500 leji.

A „Kéz kezét mos” jellegéjű pá- lyázatból a III. számú mű, mely erő- vel, közvetlenséggel fejezi ki négy sorban, hogy a szövetkezés annyi mint haladás, boldogulás. Jutalma

200 lej. Végül „Az egyetértésben erő” jelígejű pályázat II. verse, mely a „Sánta és a vak” példázatára utalva elég szemléletesen fejezi ki a szövetekezeti eszme jó hatását. Jutalma 200 lej.

Miután Dávid Sándor szövetekezeti elnök beleegyezését adta arra, hogy fenti négy műnek a jutalomdíj kiadassék, dacára annak, hogy teljes mértékben nem felelnek meg az előírt feltételeknek, a Szövetség köz tudomásra hozza, hogy a fenti négy műnek a jutalomdíjakat kiadja. A jelíge levelek felbontása után kiűnt, hogy a jutalmazott négy vers szerzői a következők: 1. jutalmazott mű szerzője Vári Domokos unitárius lelkész, Lókod. 2. Jutalmazott mű szerzője: Mael Ferenc Kolozsvár. 3. Jutalmazott mű szerzője: Zöld Mihály ref. lelkész Végvár. 4. Jutalmazott mű szerzője: Hodács Ágoston kisiratosi r. k. lelkész. A jutalomdíjakat a szerzőknek a Szövetség elküldötte.

Egyben közzéadjuk a jutalomdíjakkal kitüntetett verseket.

I.

Jellege: A föld és magaság „Erő és Szövetség”

*Rendületlen csak úgy állunk,
Hogyha összevetjük vállunk,
Hallgattunk az okos szóra,
Szövetekezünk szépre, jóra,
Akarásban egyek vagyunk
„Egy a sokért” a jelszavunk!*

Vári Domokos.

II.

Jellege: Szeresd a földet!

Mi a Szövetekezett?

*Kicsi fiam unszol, mondanám el néki:
Mi a Szövetekezett — sehogyan sem érti.
Miként példázam, hogy kis ésszel fölérje,
Halk mesemondással hajolok fölérje...
Élt egy jámbor ember, Szorgalom a neve,
Kicsi vagyonkáját két kézzel szerezte,
Am csapások érték, nem bírta a terhet,
A Hamisság nyomban mellé telepedett.
Kínálta kölcsönét bosszu lejáratra,
Késő fizetésre — kamatos kamatra.
Indult a földecske, láthatatlan csuszva,
Kapzsi kezeivel a Hamisság húzta...
De jött a Becsület, Józanság,*

*[Emberség,
S rút Hamisság nyakát menten
[kitekerték...]*

*Látod kicsi fiam, hogyha bárman ezek
Bátran összefognak — ez a Szövetekezett!
Mael Ferenc.*

III.

Jellege: Kéz kezét mos.

*Akarod, hogy boldoguljunk,
Hogy előre vigyen utunk?
Nosza pajtás fogjunk kezét!...
Isre jó a szövetekezett.*

Zöld Mihály.

IV.

Jellege: Egyetértésben erő.

A sánta és a vak.

*Szövetekezett a sánta és a vak,
Mert egymagában egyik sem haladt;
S amit külön egyik sem tehetett,
Azt megtevé a bölcs szövetekezett.*

*Te is tanuld meg; hogyha egy kevés,
Álljon bozzája, mennyi majd elég,
S a jobb sorsot, melyhez jutni akar,
Egygyé fonódva, kivívja a kar.*

Hódács Ágoston.

Örülünk, ha ezek a versek a gyermekek előtt ismertekké lennének és a nemes gondolkozásu díj-kitűző célja értelmében közremunkálnának abban a tekintetben, hogy a szövetekezeti gondolat bele menjen a gyermekek lelkivilágába.

Dr. Ferencz József.

IPARI ROVAT.

Székelyek kiállítása.

Csendes beszélgetések, — déli-bábos álmok szötte álmódosítások hozták létre Székelyudvarhelyen a megye területére kiható ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági kiállítást, amely szept. 12—19 közt tartott meg.

Kicsinylő mosolygások, a félelem érzete hatotta át az emberek lelkét, amikor a kiállítás előmunkálatai megkezdődtek. A székely akarat, ha a lelkébe szunyadó nemes gondolatot van a kiállításhoz, — tud szépet kitermelni magából. — A kiállítás rendezősége, élen a minden szépért lankadatlan kitartással küzdő Dr. Voszka Istvánnal, mindent elkövetett, hogy a kiállítás sikerüljön.

Es a kiállítás sikerült.

Terjedelmében nem volt világvárosias, de kicsiny helyen ott volt csaknem minden, amit egy szegény vármegye szorgalmas népének tiszt munkája felmutathat. Ha hiányzott valami, nem a rendezőségen múlt s mert hiányzott sok minden még, csak annak tudható be, hogy népünk nagy tömege még nincs tisztában azzal, mit tesz az, hogy amit teremtő lelke kigondol, s munkás keze valóvá tett, nem szégyen a világ ítéltő széke elé vinni.

E hiányosságok felemlítése mellett azonban nincs okunk panaszkodni. Ott láttuk a székelyszemikirályi székely leányok igazán gyönyörű vert csipke mintáit, a székely asszonyok maguk szötte-fonta, varta egyszerű,

de annál izlésebb házi szőtteményeit. A megye intelligens nőinek kilógástalan kézi munkait.

A bõriparunk bámulatos dolgozat mutatott be. Asztalosaink, cipészeink, csizmadiaink megmutatták, hogy szinte kinõttek egy szegény, pénztelen megye lakói szükös kereiteibõl. A legnagyobb világvárosias kiállításon helyet foglalhatak volna készítményeik. Knepp Vencel korondi gyáros aragonit tárgyal, Kovács István fénykepfelvételei, a lakatos és kerekas iparosaink produktumai, a szücs ipar remekei, mind-mind arról tettek beszédes tanúbizonyságot, hogy itt nálunk minden nyomoruság mellett egy nagy-nagy teremtõ munka foly s idõk változván, több pénz fog állni az emberek rendelkezésére, az lenne a valódi munka igaz jutalma, ha e derék emberek faradozása mellõdne, anyagilag is gyümölcsözõvé válnék.

Nem volna teljes a kiállítás ismertetése, ha nem emlékeznénk meg Vas Áron makkfaivi székelyek agyagból gyurt állatairól, amelyek művészeti ihletre vallanak, továbbá Jeddy Péter es Nemes György új ekefipusáról, mely ha gyakorlatilag beválk, — a gazdáknak egy könnyû és feltétlen jó talajmunkáló eszközévé fog valni.

E kiállítás már a multtá lett, de nem szabad engedni, hogy röpké pillanat szép emlékekép továbbtõnjön az emberek lelkeben. Taplálni kell folyton azt a gondolatot, hogy nekünk esetrõl esetre szükségünk van verejékező munkánkunk a nagy közönség színe elé vitelére. Ezzel mutatjuk meg munkálkodasunkat, élni akarásunkat. Az ilyen kiállítás tanít es oktat, figyelmeztet es lelkeket gyönyörkõdít. Ma a kezdet kezdetén dicsõséget vívtunk ki magunknak, a megkezdett uton fokozottabb mérvben kell elõre haladnunk.

Varró Elek.

Valuta jegyzések.

Kolozsvár, 1926. okt. 4-én

1 dollár	— —	= 193 — 194 Ló
1 font sterling		= 945 — 948 .
1 svájci frank		= 37.50 — 37.70 .
1 francia frank		= 5.50 — 5.60 .
1 arany márka		= 46 — 47 — .
1 líra	— — —	= 7.40 — 7.50 .
1 cseh korona		= 5.76 — 5.80 .
1 dinár	— —	= 3.50 — .
1 osztr. shilling		= 27.30 — 27.60 .
360 magyar kor.		= 1 .

MULATTATÓ.

Köszönöm néked, Ifjuság ...

Köszönöm néked, Ifjuság
A dal s szerelem mámorát
S — útjelzőm messzi tengeren —
Mindent szépitő, mély hitem.

Köszönöm néked, Ifjuság
Az öröm egy-egy halk szavát
S — ami szívem osztotta szét —
A jószág reszkető kezét.

Köszönöm néked, Ifjuság
A leggyönyörűbb álmot, —
S — mi e világon nem is véték —
Megköszönöm a hűtlenséged!
Maksay Vincze.

UJ KÖNYV.

Laji bá' új könyve.

A világháború vége felé adta ki Szini Lajos író, gyergyói székely nyelv-járárásban írott könyvét a „Nyűszkődés a feredőn s a nagy víz martján” címen Szopos Sándor képeivel a könyv stílusához illő Laji bá' néven. A könyv nemcsak egészséges humorával keltett feltűnést annak idején, de a fővárosi sajtó — Rákosi Jenővel élén — annak nyelvészeti értékét mondotta ki, illetve ítélte maradandó értékné.

Az eltelt évek alatt a tehetségben megizmosodott Laji bá' új könyvvel szeptember elsején az olvasó közönség elé, amely könyvéhez nagy-szerű képeket rajzolt a nagytehetségű székely festőseni: Szopos Sándor.

„Az őszlő” — Szini új könyve apróbb humoros elbeszéléseket közöl tíz iv terjedelemben — amelyeknek egyikét Szopos Sándor rajzaival mai számunkban mutatványként közöljük. — Mindazok, akik október 15-ig előjegyezték a könyvet, 120 lej árban kapják meg. Október 15-től kezdve könyv 50 lejes áron szerzhető meg.

Akik kedvelik az egészséges humor, amely ezenfelül határozott társadalmi nivót képvisel, Laji bá' új könyvére kizárólag Sándory nyomda törgheni — Gyergyószentmiklós című könyvesboltjában lehet előjegyezni. — Előre jelezhetnek elő okt. 15-ig.

Kivevék Sim' Están fogát.

Székely tájszólásban írta: Szini Lajos.

Keresz' komám Sim' Están, hogy hazajő a gyárból minap, le magát az ágyra s nyögődöz kegyeilen!

Eppog megyek bé az ajtón, kicsi héjja, hogy fel nem borítottam a lejankát a bősicibe, amibe a zasszon az ajtósarkához tevő.

— Jere, jere — asszongya — met ebbe a hejbe végem vagyon. Ugy sajog a fogam, hanemegyeb ki kell, hogy vétessem.

Addig innőt s tul én s a zasszon, hogy felkerekedik s el kellen a doktorhoz.

No le Estánt a doktor egy székre, elé a foghuzót s asszongya: Táccsa ki a száját.

Ki Están, mintha egy fazék káposztát egybe kévanna levenni, akkorára s hát reja keccint egyik zápjára a doktor a foghuzóval.

— E' fáj-e? — kérdi.

— Héj, a nemjóját — bögi el magát Están — eltalálá.

Meg se fogom a fejít keresz' komámnak, hát a doktor markába nyomja a zápját.

— E má teszi — asszongya Están — magának es ügyes tanitaja lehe tett borbé' korába, hanem, meginstálom, a mellette való es erőt sajog.

— Ez e? — koppint reja a doktor egy más fogára s hogy asszongya Están aza, mán teszi es a markába azt es.

— Ó, hogy az a menybéli Mária magának a kezit aranyozza bé — szól komám a doktorhoz — e' mán' kézjárás, de ügyes. Eszre se veszem vala, ha nem teszi a markomba. Hanem ha mán magához fáradék, van még egy likas a tussó felin, szüveskegyék, vegye ki azt es.

Három akkora gyükere vót amikor a doktor a markába tevő a foghuzóval, hogy én jettem meg, Están es megtántoroda, ahogy fel a székről s olyan ábrázatot csinála, mint egy bival bornyu.

De a doktor hamar egy nagy pohár vereslila italt neki s asszongya, hogy menyen ki aval aharré a gángba.

Hej, de elvállszik Están arca, jóézien kacag, nézi a fájín italt s bé es béhujza egy miccre.

— No, Istennek hagyom — kezel a doktorral, — maga má érdeemes egy naccsás ur. Minden részbe segített a szegén emberen.

Evel ki a mű doktortól s elig érünk a köhidhoz, neki Están a községi kert ódalának s letisztelé tejes-séggel. Azt tuitam, a belit es kiaggya, ugy hánt.

Másnap a rendőrbiztos aszonta, hogy az italt nem kellett vóna, hogy megigya keresz' komám, mert a nem meg inni való, hanem fertőtlenyítő uruság.

A suj tuggya mi vót, elég a hezzá, hogy a komám vaj három nap se nem elt, se nem ivutt, utaján es a fenyőviz hozta meg. Laji bá'.

Az özvegyasszony áldozata.

Élt egyszer egy kevély fejedelem, akinek nagyon tetszett a világ dicsérete és magasztalása. Egy alkalommal azt vette a fejébe, hogy egy olyan hatalmas templomot építtet, amelyhez hasonló ne legyen több az országban. Azt akarta azonban, hogy ezen templom építésének minden érdeme és dicsősége az ő nevét magasztalja és azért szigorú parancsot adott ki, hogy ne segítse senki semmivel ennek a templomnak az építését.

Összehívta birodalmának legnagyobb építő-mestereit és egy csodálatos templomot építtetett. A ráhalmozott arany és ezüst díszek messzire ragyogtak. Midőn készen volt az építés, meghagyta a mestereknek, hogy írják fel az ő nevét a templom homlokzatára a főbejárat fölé. És a mesterek nagy aranybetűvel ezt írták:

*„Én, az ország fejedelme,
építtettem ezt a templomot
teljesen a saját költségemmel.“*

Midőn így egészen befejezték a munkát, a fejedelem napot választott a templom felszentelésére. Erre az ünnepségre meghívta a fejedelemségének összes vezéreit és főembereit, valamint a tudósoknak és a népnek is nagy tömegét. Mikor elérkezett a kijelölt nap, a fejedelem vezéreinek, seregeinek és a népnek az élére állott és nagy pompával vonult a templom felé. A fejedelmi menet ulja be volt terítve szőnyegekkel, zöld fűvel és virággal. Azonban, amint a templom elé ért, mit látott? Csodák csodája! A fejedelem neve le volt törölve a templom homlokzatáról és a helyébe ez volt írva:

*Én alultrott, szegény özvegyasszony
építtettem ezt a templomot
teljesen a saját költségemmel.*

A fejedelem felbőszült emiatt a dolog miatt s vele együtt a nép is és csodálkoztak ekkora merészség láttára. A fejedelem azonnal szigorú parancsot adott, hogy kússák fel azt az özvegyet, aki a nevét az ő neve helyébe merie írni. A szolgák hamarosan megtalálták az asszonyt és a fejedelem elé vezették.

A szerencsétlen özvegy a félelemtől reszketve lépett a fejedelem elé, letérdelt és könyörögve szólt:

— Felsőges Fejedelem! Én nem vétettem semmit, én egy szegény asszony vagyok és hallván, hogy itt a városban egy templomot emelnek az Isten dicsőségére, elfogott a vágy, hogy segísem én is valamivel az Isten házára. De nem lévén semmi pénzem és nem segíthetvén semmivel, eljöttem most a főszerelésre és egy őj zöld fűvet gyűjtöttem s azt a Felsőged utjába terítettem...

Hallván ezen feleletet a fejedelem megszegyelte magát és megértette, hogy maga a bölcs és igazságos Isten változtatta el a nevét a templomon, mert meg akarta neki mutatni, hogy értéktelen előtt bármilyen nagy cselekedet is, ha azt főnhéjazásból és dicsékedésből teszik. Viszont a legkisebbnek látszó, de szívől jövő jó cselekedet a legnagyobb értékkel bír előtt.

T. B. J.

Apróságok — Adomák

Tompa és a kocsisa.

Tudvalevő dolog, hogy Tompa Mihály, a kitűnő költő, óriási erejű ember volt. Félkézzel hajigálta föl a napszámosok vállára a buzás zsákokat.

Egy alkalommal megharagudott Tompa a kocsisára. Felhívhatja magához, s szidja kegyellenül. A kocsis rendületlenül nyugalommal hallgatja. A költő megharagszik ezért a némbánomságért, felugrik, ölbekapja a kocsist, s leteremti a parókia magas tornácáról az udvarra.

Aztán hogy tettét igazolja, utána kiált a repülő kocsisnak:

— Nem ültek meg Péter, üsd meg te magadat!

A magyar természete.

— Puhára főzzük majd a magyart! — mondta Deák Ferencnek a szabadságharc után következett elnyomás napjaiban egy osztrák hivatalnok.

— Tudja meg az ur, válaszolt Deák, hogy a magyar ember természete olyan, mint a tojásé: mentül tovább fő, annál keményebb lesz.

Ki lopta el a disznót?

Egy ízben keservesen panaszkodott Blaskovicsnak, a híres ereki papnak egy szegény hive, hogy a múlt éjjel sertését ellopták.

— Ne busuljon kend édes atyámfia, biztatta a pap a kárvallót, megkerül a sertése.

A legközelebbi vasárnapon szószékre lépén, dörgedelmes beszédet tartott a tolvajság bűnéről.

— E napokban is, — ugymond — egy pokolra való gonosz tolvaj ellopta községünkbeli becsületes felebarátunknak, Kónya Józsefnek a disz-

náját. Azonban hála a szentlélek sugallatának, én megtudtam, hogy ki ez a gaz tolvaj. Ime itt ül a templomban közöttetek s jámbor képet mutat, mintha nem is ő volna a bűnös. De én ismerem őt s e szent könyvvel fogom gonosz fejét megsujtani...

E szavak közben a pap hirtelen magasra emelte a vaskos, kaptos evangéliumos könyvet s úgy tón, mintha azt a hivek közé akarná dobni. Ugyane pillanatban a hallgatók közül egy szűrös atyafi gyorsan a pad alá kapta a fejét.

A tolvaj elárulta magát s a szerítés megkerült.

Amikor a nők hallgatnak.

— Látott-e már valaha életében női gyülekezetet, ahol tökéletes csend volt?

— Igen, egyszer életemben, amikor az elnök azt kérdezte, hogy legidősebb a jelenlevő hölgyek közül...

TANÁCS ADÓ.

(Azok az olvasóink, akik valamely fontos ügyről ebben a rovatban óhajtának felvilágosítást kapni, tudakozódó-költség fejében levelükhöz mellékeljenek 10 L-t. Levelüket ugyanis bélyeges válaszkártyákkal eladva mindig megküldjük egy megfelelő szakértő munkatársunknak, s erre a kellős postaköltségre szükséges a 10 Le.)

K. J. rokkant Feketelak. A kolozsvári p. ü. Igazgatóságához 1926. IX. 25-ig 29790 sz. beadványa nem érkezett be. Célszerű lenne utána nézni, hogy a postakönyv szerint a kérvény hová és mily szám alatt lett elküldve?

M. Gy. Tasnád. Hogyan lehet a ponyvát vízhatlanná tenni? A ponyva vízhatlanná tevésére többféle mód is áll a rendelkezésünkre. A legegyszerűbb eljárás a következő: vegyen jóféle bitument vagy aszfaltot (a legjobb minőségűt) és oldja azt fel benzinen. Ebbe az oldatba mártsa bele a ponyvát vagy esetleg rá is kenheti az oldatot a ponyvára. A bekent ponyvát a levegőn meg kell szárítani. Figyelembe veendő, hogy ha nem jó minőségű bitument kapott, akkor a ponyva mindig ragadós lesz. A benzint legyen a legkölnyebb, hogy teljesen elpárologjon. Az ilyen ponyva fekete színű lesz. Ha finomabb ponyvát akar vízhatlanná tenni, akkor a következő módon járhat el: egy kg. vízben felduzzasztott enyvet és 1 kg. tiszta nagygyóból készített szappant 10 liter forró vízben fel kell oldani, azután hozzá kell adni 1 és fél kg. timsót. A langyosra leült oldatba mártsuk bele a ponyvát és szárítsuk meg, ha megszáradt, akkor célszerű melegen kivásálni. Az ilyen ponyva fehér színű lesz.

Nagykárolyi polgár. „Kolozsvári szegényház”-at a város hármát tart fenn, melyekbe helybelli illetőségű, munkaképtelen és vagyontalan egyének utaltatnak be a városi tanács által; van továbbá a helybelli Iparos egyesületnek „Iparos agglomeráció”, hol korlátozott számban helybelli elhagyott szegény iparosok gondoztatnak. Ezen intézetekben az élelmezés állaplatban van kladva, egyéb kladásait a város, illetve az Iparos egyesület házi kezeléssel fedezel. Van végül egy magán alapítványokból fenntartott és 1671. évtől működő jótékony intézet a „Szent Erzsébet-ágház”, ebbe is első sorban helybelli illetőségű elhagyott és önhibájukon kívül éhezégyedetű férfiak és nők vétetnek fel az intézeti állandó bizottság javaslatára az erdélyi róm. kath. püspök által, kinek fenntartása alatt áll az intézet, melynek közvetlen vezetője a gondnok, az élelmezést az intézetben irgalmas nővérek végzik.

F. A. Csikpálfalva, Fuvóhangszergyár Romániában nincsen. A fuvó hangszereket külföldről és pedig Csehországból, Bécsből, vagy Budapestről hozatják, de az egyes embernek, vagy műkedvelő zenekarnak nem fizeti ki magát, mert a vám igen magas, nem is számítva a szállítási költségeket és a rizikót. Legcélszerűbb az élelmezési hangszerraktárostól személyesen megvenni. Ilyen cég Kolozsvárt: Dávid Antal, Str. Memorandulul 12. Megnyugodottan végezt leghelyesebb volna árajánlatot kérni egy gyártól is, és a fenti cégtől is, amelyik a jutányosabb ajánlatot teszi, az megvásárolni. Cseh és osztrák gyárakat nem szolgálhatunk. Budapesten a Csikpálfalva János hangszergyárát ismerjük,

mint régi, becsületes céget. Cim: Budapest, I. ker. Postafiók. A hozzávaló kottákat árjegyzék szerint külföldről kell megrendelni.

T. S. Görpényüvegcsür. Temetkezései egyetlünk van a kolozsvári hóstái földmivészeknek. Forduljon ez ügyben **Berki József urhoz, Kolozsvár, Cal. Dorobanfilor** (volt Honvéd u.) 80. Az Iparosgyűlés megalkotása ügyében pedig **Boros Elek iparosgyűlési elnök, városi tanácsos urhoz Turda-Torda.**

Fal nedvessége. A nedves falnál: határozottan jobb a vakolat alatti fal kátrányozása, mint a kátrány lemez alkalmazása. Ez eljárások azonban nem teljesen célravezető, mivel a visszafajított nedvesség a falban feljebb fog húzódní és a kátrányozás felett újból ki fog ütni. A legelőkeletesebb, de egyszerűs mind a legdrágább megoldás az, ha a nedves falat föld szintje fölé szakszonkint, vízszintes irányban kibontjuk, szigeteljük és visszafalazzuk. De ez is csak abban az esetben célravezető, ha a padló legalább 20–30 cm-rel magasabb, mint a föld szintje.

Alma barnafoltja. Almája ugynevezett barnafoltot kapott. Ha frissen szedték is le az almát, azon később kb. 1/2 cm átmérőjű barna foltok keletkeznek és az alma lize e részeken kesernyés. Az alma megvédése céljából a raktárhelyiség hűvösen tartandó. Legjobb lett volna a szép almákat leszedéskor selyempapírra csomagolni. A barnafoltos megbetegedésre hajló fákat vastagabbhéjú, tömöttebbhusu fajtával kell keresztetni. Lazahusu, vékonyhéjú alma nem alkalmas hosszú raktározásra.

Ha tanácskérő levelére sokáig nem kap választ, szíveskedjék kérdését — most már 10 L. nélkül — másodszer is megküldeni, hogy egy másik szakértő munkatársunknak is kiadhatassuk, miután az első nem adott választ.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Kérelem!

Előfizetőink és olvasóink szíveskedjenek multkori lapszámunkhoz csatolt felhívásunkat figyelemmel és gondosan átolvasni s ne sajnáljanak egy félórát a „Magyar Nép”-től, mindnyájuk legigazabb és legönzettelenebb barátjától. Az Isten is megáldja szándékaikat, ha megteszik!

R. E. Pankota, St. J. és D. J. Comonești, L. J. Darmanesti, D. G. Mezőfele, G. G. K. Fintahaza, Sz. M. és B. S. Barót, legljj. H. D. Nagyernye, P. J. Barót, V. J. Brassó, N. J. Kovászna, Ij. L. D., P. J., F. J., Sz. L., Sz. S., F. J. és Sz. A. Lupény, F. G. Zsögöd, L. M. Nagysármás, Z. V. Halmagy, Cs. F. Ditró.

Itt felsoroltak az új előfizetőkért, lelkes és önzetlen támogatásukért fogadják mély tiszteletünket, hálánkat és köszönetünket, bizalommal kérjük és várjuk további eredményes támogatásukat,

P. L. Világos. Előfizetése rendben van 1926. XII. 31-ig. — Kr. M.-né Nagyhalma. 15010 sz. a. rendesen be volt vezetve könyveinkbe, ml pedig ezt rendelés nélkül senkivel meg nem tesszük. Hátralékkal együtt töröltük. — P. S. Valkány. Igaza van, rendben 1926. X. 15-ig üdvözlet. — H. L. Marosgeze. Rendben 1926. X. 1-ig. — S. P. Adorján. Nem feledékenység, hanem a megoldhatatlanság volt az oka, terünk sajnos nem engedl az ilyen nyugtázásokat, mert akkor 100 ával kérnének hasonlót, s lapunk sok helyi érdekességű közleményét így is sokan kifogásolják. Kérjük megértő tudomásulvételét. — A. J. Gldófalva. Cim javítva, lejárt 1925. VII. 1-én, 1926. XII. 31-ig esedékes 210 L. — A. P. Köpecz. 1926. XII. 31-ig még kérünk 83 L-t. — G. J. Erzsébetváros. A 11831-es számot töröltük, a levelben jelzett előfizetők rendben vannak 1926. XII. 31-ig. — J. E. Feldoboly. Rendben 1926. X. 15-ig. — R. J. Marosfalu. A 410 L. könyvelve. — K. K. Hodos. 190 L. könyvelve, a lap 15507 sz. a. rendesen megy. — Sz. J. Mezőkeszű. 100 L. adományát a vízkárosultak részére közönnel nyugtázuk. — Kr. Gy. Apatelek, 1925. XI. 15-től fizetve 100 L. tehát rendben 1926. XI. 15-ig, fizetendő még 21 L. — Mr. D. Dombi Amerika. Sövényfalvi ügy rendezve, Amerikába megy a lap 1925. III. 1-től, 543 L. javára könyvelve, testvéri üdvözlet. — K. B. Kézdivásárhely. A kérdett nevet nem tudják közönni, mivel nem adta volt meg a nevét.

A „Magyar Nép”-et olvasni és terjeszteni magyar kötelesség!

Apróhirdetések.

Apróhirdetések tarifája: Minden szó 5, vastagabb betűvel 10 L. Legkisebb hirdetés 60 L., állást keresők részére 20 szóig 50 L. Előfizetőknek minden szó 4, vastagabb betűvel 8 L. Az apróhirdetési díj előre beküldendő.

Marosvásárhelyi vëndiákok! Találkozónkat e gyergyószentmiklósi nagygyűlés miatt **október 17-re** halasztottuk el. Ne maradjon el egy se közületek, aki valaha is a marosvásárhelyi róm. kath. szeminárium vagy gimnázium lépcsőit taposta! Testvéri szeretettel, ölelve vá a régi **Alma Mater.**

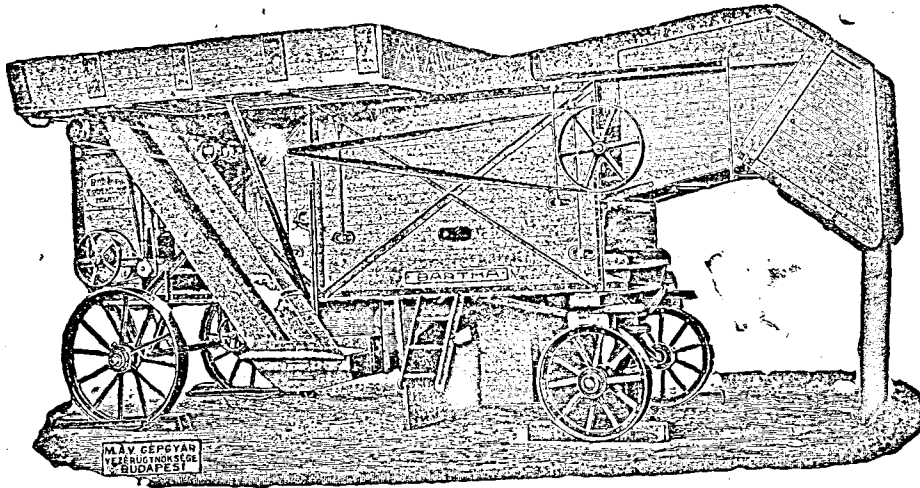
Pedátos cimbalmok, fekete-, dió- vagy világos színekben raktáron kaphatók. Kérjen ajánlatot Várady Béla m^{asztalos} hangszerosztályától Cluj, Str. Reg. 83 inf. No. 4.

II. Kántorhangverseny. A II. kántorhangversenyt Csikszentkirályon 1926. november 21-én tartják meg, szíveskedjenek a kántor urak minél előbb jelentkezni **Szabó Elek kántor-tanítónál Csikszentkirály.**

Cipészek szaklapja megrendelhető **Babos Károlynál,** Cluj—Kolozsvár, Str. Pata 87. szám.

Vásárlásainál saját érdekében mindig hivatkozzék a lapunkban olvasott hirdetésre!

Megérkeztek a legújabb típusu Máv. cséplők.

Mielőtt vásárlásra határozná magát, tekintse meg azokat.
Rivánatra Fordson traktorral, petrolium v. nyersolaj lokomobilokkal párosítom.
BARTHA ÁRPÁD géposztálya, S.-szentgyörgy-Sft. Gheorghe

Minden magyar ember olvassa

az **UJSÁG**-ot

a legfrissebb, legjobban értesült, legolcsóbb napilapot, mely a magyar egyházak és a Magyar Párt céljait leghűbben szolgálja. — Egész évre 900 lei, fél évre 460 lei, negyed évre 240 lei. Egyes szám ára 4 lei.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Cluj—Kolozsvár, Str. Regina Maria (v. Deák Ferenc-ucca) 35. szám.

ELLENZÉK

az erdélyi magyarság legrégebb, legélénkebb, legelterjedtebb napilapja. — Ennél fogva mint hirdetési organum is nélkülözhetetlen.

ELŐFIZETÉS:

egy hónapra 100, negyedévre 270, félévre 520, egész évre 1000 Leu.

ELLENZÉK

szerkesztősége: kiadóhivatala:
Str. I. Bratianu Str. Iuliu Maniu
Király-ucca 22. Szentegyház-u. 1.

CLUJ—KOLOZSVÁR.

Kolozsvári Takarékpénztár és
Hitelbank Részvénytársaság
Cluj—Kolozsvár, Piața Unirii (volt Mátyás Király-tér) 7. sz.

Alaptőkéje: 25,000,000
Tartalékok: cca 24,200,000

Fiókjai: Dejen, Oltoszentmártonban, Gyulafehérváron és Marosvásárhelyen. Affiliált intézetek: Alsófehérvármegyei Gazdasági Bank és Takarékpénztár K.-T. Nagyenyed, Torda-Aranyos Vármegyei Takarékpénztár R.-T. Torda, Udvarhelymegyei Takarékpénztár R.-T. Székelyudvarhely.

Arurektárral a vasúti állomások mellett. — Betéteket elfogad, váltókat leszámít, átutalásokat teljesít. — Mindenféle bankszerű üzletet előnyösen végez. — Safe deposit! — Enedélyezett devizahely!

Legelőkelőbb kalapszalon a

Cluj—Kolozsvár, Piața Unirii (Főtér.)

Állomásokon is kapható
a „MAGYAR NÉP”.

Örömmel hozzuk olvasóink tudomására, hogy a

Magyar Nép, Pásztortűz és

az Erdélyi Irodalmi Szemle

Kolozsvár

Nagyvárad

Brassó

Szatmár

Árad

Nagykároly

Nagyszombat

Piski

állomásokon is megvásárolható az állomás hírlapárusítónál.

Ismerőseink, barátaink, ha utaznak, kérjék és vásárolják lapjainkat!

„Transsylvania” Bank r.-t.
azelőtt

Gyulafehérvári Takarékpénztár rt.

Alapítatott: 1872. évben.

Fiókinézetek:
Kézdivásárhely
Csikszéred
Ditró
Torda

Elfogad betéteket, leszámítól váltókat és bárhova teljesít átutalásokat és meghitelezéseket

Vezérképviselő:

B. Gazdák Általános Biztosító rt.-nak

Affiliált Intézete:

Parajdi Közgazdasági Bank, Parajd.

A LEGIZLÉSESEBB MINDENKOR
NYOMTATVÁNYOK

A „MINERVA”

KÖNYVNYOMDAI MŰINTÉZETÉBEN KÉSZÜLNEK.

CLUJ—KOLOZSVÁR, STRADA
BARON L. POP (BRASSAI-U.) 5

A szerkesztésért felel:
GYALLAY DOMOKOS

A kiadásért felel:
PETRES KÁLMÁN

Kiadóhivatali igazgató